

Sygn. akt I ACa 85/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny w L., I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Bogdan Radomski
Sędzia:	SA Walentyna Łukomska-Drzymala
Sędzia:	SA Mariusz Tchórzewski (spr.)
Protokolant	Sylwia Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 4 luteg 2020 r. w L. na rozprawie

sprawy z powództwa K. D., G. D.

przeciwko J. M. (1)

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt I C 461/14

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego J. M. na rzecz powodów K. D. i G. D. kwoty po 4050,- (cztery tysiące pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego J. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w L. kwotę 84347,- (osiemdziesiąt cztery tysiące trzysta czterdzieści siedem) zł tytułem należnych kosztów sądowych.

I ACa 85/19 UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3.12.2018 r. w sprawie I C 461/14 Sąd Okręgowy w L.:

I. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy stanowiący akt notarialny z dnia 24.10.2007 r. sporządzony przed notariuszem J. R. repertorium A numer (...), zmieniony aktem notarialnym z dnia 30.06.2008 r. sporządzonym przed notariuszem J. R. repertorium A numer (...), zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego (...) z dnia 26.09.2013 r. sygn. (...) w części, a mianowicie ponad kwotę 4879,05 zł (cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt dziewięć złotych pięć groszy);

II. oddalił powództwo w pozostałej części;

III. zasądził od J. M. na rzecz K. D. i G. D. kwotę 9217 zł (dziewięć tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazał ściągnąć od pozwanego J. M. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w L.) kwotę 99903,21 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy dziewięćset trzy złote dwadzieścia jeden groszy) tytułem należnych kosztów sądowych.

Pisemne uzasadnienie orzeczenia zawarto na kartach 551-558 akt sprawy, za podstawę rozstrzygnięcia sąd wskazał poniższe ustalenia i wnioski.

W dniu 24.10.2007 r. K. D. i G. D. zawarli z J. M. umowę przedwstępną sprzedaży zabudowanej nieruchomości o powierzchni 0,25 ha położonej w U., dla której prowadzona jest księga wieczysta (...) za cenę 950000 euro, umowa ostateczna miała zostać zawarta do dnia 24.10.2008 r. Sprzedający oświadczyli, że otrzymali od kupującego tytułem zadatku czek bankowy wystawiony na kwotę 95000 euro, pozostałą część ceny kupujący zobowiązał się zapłacić nie później niż w dniu zawarcia umowy przyrzeczonej (wypis z aktu notarialnego repertorium A nr (...) k. 16-17).

W dniu 30.06.2008 r. K. D. i G. D. zawarli z J. M. umowę, w której ustalono, że termin zawarcia umowy przyrzeczonej strony przedłużają do dnia 30.06.2009 r. Sprzedający oświadczyli, że kwitują odbiór zadatku w kwocie 95000 euro, a ponadto oświadczyli, że otrzymali od kupującego tytułem zaliczki na poczet ceny kwotę 210000 euro, której odbiór kwitują. W § 2 umowy sprzedający oświadczyli, że: a) w razie niewykonania przez nich niniejszej umowy, co do obowiązku zwrotu niezwłocznie zadatku w podwójnej wysokości, to jest kwoty 190000 euro, b) co do obowiązku zwrotu zadatku w kwocie 95000 euro w terminie do dnia 30.06.2010 r. w razie niewykonania umowy, na skutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności żadna ze stron i c) co do zwrotu zaliczki w kwocie 210000 zł w terminie do dnia 30.06.2010 r. w razie niewykonania umowy, z winy którejkolwiek ze stron – poddają się egzekucji wprost z aktu notarialnego na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c.. Wierzyciel mógł wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu w terminie do dnia 31.12.2011 r. (wypis z aktu notarialnego k. 18-19).

Pozwem z dnia 31.08.2009 r. K. D. i G. D. wniosli o zobowiązanie J. M. do złożenia oświadczenia woli, którego treścią będzie nabycie przez niego od powodów zabudowanej nieruchomości położonej w U.. dla której prowadzona jest księga wieczysta (...). W pozwie wzajemnym J. M. (1) domagał się rozwiązania umowy przedwstępnej sprzedaży.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 23.12.2013 r. sygn. (...) Sąd Okręgowy w L. w sprawie z powództwa K. D. i G. D. zobowiązał J. M. do złożenia w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się wyroku oświadczenia woli następującej treści: J. M. (2) oświadcza, że nabywa od K. D. własność nieruchomości o powierzchni 0,25 ha położonej w U., dla której Sąd Rejonowy (...) prowadzi księgę wieczystą (...) za jednoczesną zapłatą na rzecz K. D. kwoty 2636954 zł” zgodnie z treścią umowy przedwstępnej zawartej w dniu 24.10.2007 r. przed notariuszem J. R. repertorium A (...) i aneksem do tejże umowy zawartym w dniu 30.06.2008 r. przed notariuszem J. R. repertorium A (...). Sąd Okręgowy oddalił w całości powództwo wzajemne J. M. o rozwiązanie umowy przedwstępnej (k. 20-35).

W toku przywołanego procesu wnioskiem z dnia 23.09.2011 r. J. M. (1) domagał się nadania klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu repertorium A (...). Postanowieniem z dnia 14.08.2013 r. sygn. (...) Sąd Rejonowy (...) nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 24.10.2007 r. repertorium A (...), zmienionemu aktem notarialnym sporządzonym w dniu 30.06.2008 r. repertorium A (...) w zakresie § 2, na rzecz wierzyciela J. M. (1), przeciwko dłużnikom K. D. i G. D., zobowiązując komornika do przeliczenia zasądzonej kwoty na walutę polską według średniego kursu waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia planu podziału, a jeżeli planu nie sporządza się – na dzień wypłaty kwoty wierzycielowi (k. 2-3 i 7-71 akt sprawy (...)).

W dniu 14.03.2014 r. J. M. (1) złożył wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko K. D. i G. D. na podstawie tytułu wykonawczego stanowiącego akt notarialny sporządzony w dniu 24.10.2007 r. repertorium A (...), zmieniony aktem notarialnym sporządzonym w dniu 30.06.2008 r. repertorium A nr (...), któremu postanowieniem z dnia 14.08.2013 r. sygn. (...) Sąd Rejonowy (...) nadał klauzulę wykonalności. Postępowanie prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie

Rejonowym dla W. J. B.. Przedmiotem egzekucji była należność główna w kwocie 1.691.800 zł. Postanowieniem z dnia 24.06.2017 r. organ egzekucyjny umorzył postępowanie wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. W toku postępowania na rzecz wierzyciela J. M. wyegzekwowano kwotę 4879,05 zł (k. 1-2, 3 i 253 akt postępowania egzekucyjnego sygn. (...)).

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przywołane dowody z dokumentów prywatnych i urzędowych. Żadna ze stron procesu, reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników, nie kwestionowała prawdziwości, autentyczności i zgodności z oryginałem wskazanych wyżej dokumentów.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał powództwo za zasadne w znacznej części i stanowisko to oparł na następujących rozważaniach.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze procesu żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, albo jego ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasa na skutek jego zrealizowania (por. postanowienie SN z dnia 30.05.2014 r., II CSK 679/13, wyrok SN z dnia 4.04.2002 r., akt I PKN 197/01).

W ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło. Zdarzeniem tym jest prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 23.12.2013 r. sygn. (...), w którym J. M. (1) został zobowiązany do złożenia oświadczenia woli o nabyciu od K. D. własności nieruchomości. Orzeczenie to rozstrzyga również o tym, że roszczenie pozwanego o zapłatę, wskazane w tytule wykonawczym było od początku niezasadne.

Sąd Okręgowy miał na względzie zarzut strony pozwanej, że w związku z wyrokiem z dnia 23.12.2013 r. tytuł wykonawczy nie może być egzekwowany. Argument ten został uznany za oczywiście niezasadny. Zgodnie z art. 804 k.p.c. organ egzekucyjny nie jest uprawniony, bowiem do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Treść postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności jest jednoznaczna, a po uprawomocnieniu się wyroku, o czym pozwany miał pełną świadomość, wszczęta została na jego wniosek egzekucja na podstawie tego tytułu wykonawczego, kwestionowanego w niniejszej sprawie. Dłużnicy przedłożyli Komornikowi odpis wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 23.12.2013 r. sygn. (...), nie miało to jednak (i nie mogło mieć) wpływu na tok postępowania egzekucyjnego (k. 157 akt (...)).

Sąd Okręgowy zaznaczył, że tytuł wykonawczy nie może być pozbawiony wykonalności w takim zakresie, w jaki roszczenie zostało już wyegzekwowane. W toku postępowania egzekucyjnego sygn. (...) na rzecz J. M. została wyegzekwowana kwota 4879,05 zł. Należało zatem pozbawić wykonalności tytuł wykonawczy stanowiący akt notarialny z dnia 24.10.2007 r. sporządzony przed notariuszem J. R. repertorium A numer (...), zmieniony aktem

notarialnym z dnia 30.06.2008 r. sporządzonym przed notariuszem J. R. repertorium A numer (...), zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego (...) z dnia 26.09.2013 r. sygn. (...) ponad kwotę 4879,05 zł.

W pozostałej części, to jest w zakresie żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego co do kwoty 4879,05 zł powództwo zostało oddalone (pkt II).

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. mając na uwadze okoliczność, że powodowie ulegli z żądaniem pozwu w zaledwie 0,28%, zatem należało uznać pozwanego za przegrywającego proces w całości (pkt III).

O nieuiszczonych w sprawie kosztach sądowych Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 113 ust. 2 u.k.s.c. (pkt IV).

Apelację od wyroku wniósł w dniu 16.01.2019 r. pozwany, zaskarżając go w punktach I, III i IV, wnosząc o zmianę wyroku w zaskarżonej części i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, art. 840 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że w okolicznościach sprawy zaistniały przesłanki uzasadniające uwzględnienie powództwa w sytuacji, gdy w istocie z tego rodzaju przypadkiem nie mamy do czynienia, albowiem po dacie 14.01.2013 r., t.j. po nadaniu klauzuli wykonalności przedmiotowemu aktowi notarialnemu nie zaistniało zdarzenie wskutek, którego zobowiązanie wygasło i nie może być egzekwowane, w rozumieniu art. 840 k.p.c., a zdarzenie na które powołuje się strona powodowa, w postaci wydania przez Sąd Okręgowy w L. wyroku z dnia 23.12.2013 r. w sprawie (...) stanowi zdarzenie o charakterze materialnoprawnym w rozumieniu przepisów art. 840 k.p.c. i jako takie nie może stanowić podstawy pozbawienia wykonalności aktu notarialnego.

W uzasadnieniu zarzutu apelujący dodatkowo podniósł, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., gdyż nie istnieje już potencjalna możliwość wykonania przedmiotowego tytułu wykonawczego w całości, gdyż zgodnie z treścią § 2 lit. c aktu notarialnego nr 6671/2008 obowiązek zapłaty na rzecz pozwanego uwarunkowany był zaistnieniem zdarzenia polegającego na niewykonaniu z winy którejkolwiek ze stron postanowień umowy przedwstępnej sprzedaży nieruchomości z dnia 24.10.2007 r., a na mocy wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 23.12.2013 r. w sprawie (...) przesądzono, że do wykonania umowy przedwstępnej nie doszło, gdyż przedmiotowy wyrok stwierdzał zawarcie umowy i ją zastąpił w zakresie oświadczeń woli obu stron umowy. W konsekwencji, nie ziszczył się warunek uprawniający pozwanego do egzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym, skutkiem czego tytuł wykonawczy objęty powództwem jest już niezdolny do bycia egzekwowanym, uległ dezaktualizacji i tym samym powództwo winno być oddalone.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna.

W pierwszym rzędzie należy podkreślić, że apelujący nie kwestionuje ustaleń sądu pierwszej instancji oraz dokonanej przez niego oceny dowodów przedłożonych w sprawie. Sąd odwoławczy w pełni podziela te ustalenia faktyczne oraz dokonaną ocenę dowodów i przyjmuje je za własne, co czyni zbędnym uzasadnianie przyjętego stanowiska.

Wbrew formułowanym zarzutom, Sąd Okręgowy w ustalonym stanie faktycznym nie naruszył przepisu art. 840 § 1 k.p.c. w zarzucany w apelacji sposób.

Powództwo przeciwegzekucyjne jest środkiem merytorycznej obrony przed egzekucją, zmierzającym do podważenia zasadności lub dopuszczalności egzekucji. Ma ono na celu pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części i tym samym udaremnienie (trwale lub tymczasowo) możliwości przeprowadzenia jakiegokolwiek egzekucji na podstawie danego tytułu wykonawczego. Jest samoistnym powództwem o ukształtowanie, ukierunkowanym na wydanie przez sąd konstytutywnego wyroku i zmierza do odmiennego, niż wynika to z tytułu egzekucyjnego, ukształtowania stosunku prawnego przez zniweczenie prawa wierzyciela do dochodzenia zaspokojenia roszczenia w drodze egzekucji (por. A.Olaś, Komentarz do art. 840 k.p.c., Lex/el, t.8). W konsekwencji, przedmiotem sporu w

procesie inicjowanym powództwem przeciegzekucyjnym nie jest sama zasadność obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym, ile sama zasada jego wykonalności.

Nie budzi wątpliwości w doktrynie, że w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. ustawodawca miał na myśli wyłącznie zdarzenia o charakterze materialnoprawnym, ale nie skonstruował ich zamkniętego katalogu (por. red. T.Ereciński, Komentarz do art. 840 k.p.c., t. 15 i 16, Lex/el) i do zdarzeń powodujących wygaśnięcie zobowiązania, poza spełnieniem świadczenia, zalicza się również m.in. zmianę stanu prawnego, jeżeli skutkuje ona tym, że zobowiązanie stwierdzone tytułem wykonawczym w części lub w całości wygasło lub nie może być egzekwowane (A.Olaś, op.cit., t. 21; wyrok SA w Katowicach z 21.08.2018 r. V ACa 611/17). Należy, zatem podkreślić, wbrew nieuzasadnionemu, odmiennemu stanowisku skarżącego, że istniejący stan prawny ulega zmianie nie tylko wskutek działań prawodawcy, ale zmieniają go również pomiędzy stronami prawomocne orzeczenia sądowe o charakterze konstytutywnym (wyrok SA w Łodzi z 22.11.2018 r. I AGa 253/18; T.Żyznowski, Komentarz do art. 840 k.p.c., t. 18, Lex/el), a nie budzi wątpliwości, że taki właśnie charakter miał wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 23.12.2013 r. sygn. (...).

Myli się również apelujący twierdząc, że przywołany wyrok „zdezaktualizował” treść tytułu egzekucyjnego i sprawił, że roszczenie o warunkowym charakterze przysługujące pozwanemu nie mogłoby już być egzekwowane. Zasadnie wskazuje się w doktrynie prawa procesowego cywilnego oraz judykaturze sądów, że nawet spełnienie świadczenia skutkujące umorzeniem wierzytelności nie wpływa automatycznie – wbrew stanowisku apelującego – na wykonalność takiego tytułu wykonawczego, która nie gaśnie i wciąż istnieje możliwość jego przymusowego wykonania w drodze egzekucji, a co najmniej możliwość wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez byłego wierzyciela legitymującego się w dalszym ciągu dokumentem urzędowym w postaci tytułu wykonawczego nie zawierającego wzmianki organu egzekucyjnego o zaspokojeniu roszczenia. Żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego jest w takim przypadku w pełni dopuszczalne, właśnie w oparciu o wskazany przepis art. 840 § 1 k.p.c., gdyż dłużnik w postępowaniu egzekucyjnym nie może bronić się zarzutem, że objęte tytułem wykonawczym roszczenie już nie istnieje (A.Olaś, op.cit., t.24; wyrok SA w Warszawie z 20.06.2018 r. VI ACa 143/17; S.Kozik, Komentarz do art. 840 k.p.c., t.7 i 8, Lex/el; por. także post. SN z 10.03.1998 r. I CKN 553/97; A.Jakubecki „Poddanie się egzekucji w akcie notarialnym”, Rejent 1998/12/62; P.Kaczmarek, T.Razowski „Zaliczenie wykonanych środków karnych w postępowaniu po podjęciu postępowania warunkowo umorzonego”, Prok. i Pr. 2003/5/58; wyrok SN z 4.11.2005 r. V CK 296/05). Stanowisko apelującego jest niewątpliwie sprzeczne wewnętrznie. Jak ustalono bezspornie w sprawie, już po wydaniu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 23.12.2013 r. sygn. (...) pozwany – uczestniczący w tym procesie i znający treść orzeczenia – w dniu 14.03.2014 r. złożył u komornika sądowego wniosek o wszczęcie egzekucji właśnie w oparciu o tytuł wykonawczy, który miałby być – w świetle jego apelacji – „zdezaktualizowany” tym wyrokiem i uniemożliwić prowadzenie egzekucji. Ustalono tymczasem w sprawie, że nie tylko nie uniemożliwił on wszczęcia i prowadzenia egzekucji sądowej, ale wręcz doprowadził do wyegzekwowania części roszczenia na rzecz pozwanego, a samo postępowanie egzekucyjne zostało zakończone wyłącznie z uwagi na dalszą bezskuteczność egzekucji, a nie „zdezaktualizowanie” tytułu wykonawczego. Pozwany swoim czynnym zachowaniem wprost potwierdził, że świadomie ignoruje skutki wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 23.12.2013 r. sygn. (...) i dąży wyegzekwowania do nienależnego świadczenia, które wygasło wskutek zmiany stanu prawnego pomiędzy stronami zaistniałej po dacie powstania tytułu wykonawczego, wyłącznie dlatego, że dysponuje dokumentem – tytułem wykonawczym. Tymczasem sam fakt dysponowania przez wierzyciela tytułem wykonawczym (jak w niniejszej sprawie, gdyż pozwany nie wydał fizycznie powodom dokumentu z powodu „dezaktualizacji”) i to tytułem, który bezspornie może stanowić skuteczną podstawę kolejnej egzekucji, stwarza dla dłużnika (powodów) samoistną przesłankę do wytoczenia powództwa (por. wyrok SA w Szczecinie z 6.03.2019 r. I ACa 692/18), gdyż właśnie fizyczne istnienie zaskarżonego tytułu wykonawczego jest materialnoprawną przesłanką skutecznego powództwa opartego na przepisie art. 840 § 1 k.p.c. (wyrok SN z 28.01.2010 r. I CSK 211/09). Istotą powództwa opozycyjnego z art. 840 k.p.c. jest wykazanie, że sam tytuł wykonawczy (dokument urzędowy) nie odpowiada istotnemu i rzeczywistemu stanowi rzeczy i powód może w pełni osiągnąć swój cel, jeżeli otrzyma orzeczenie stwierdzające, że tytuł został pozbawiony wykonalności, według stanu faktycznego z chwili orzekania (T.Żyznowski, op.cit., t.12; uchw. SN z 30.03.1976 r. III CZP 18/76 OSNCP 1976/9/195), gdyż orzeczenie pozbawiające tytuł

wykonawczy wykonalności ma charakter konstytutywny, nie wywołuje więc skutku *ex tunc* (wyrok SA w Warszawie z 1.02.2019 r. V ACa 1/18).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie I.

Pozwany przegrał postępowanie apelacyjne i na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. obciąża go obowiązek zwrotu powodowi kosztów procesu obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika.

Pozwany w postępowaniu apelacyjnym występował poprzez ustanowionego dla niego kuratora, który nie miał obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji. Z mocy art. 113 ust. 3 u.k.s.c. należało ją ściągnąć od pozwanego z uwagi na wynik postępowania odwoławczego.